

командиръ въ селото Баевци. За тѣзи цѣль нарѣдена една
най хубавитѣ стаи, въ която направени дѣ да си сѣ
способления, въ „не красна изба углами, а красна
пирсгами“ *), и дѣйствително, артиллериститѣ се потрудили,
то наченешъ отъ пирога му (баница) че се свършва съ
големо количество всѣкакъвъ видъ вина; разотидохме си
мръкване.

7-ий ДЕКЕМВРИЙ

Днесъ снѣгъ и виелица на Балкана; Шибченската по-
ция се не вижда, макаръ че разстоянието не е голѣмо.
а съмъ крайно не веселъ отъ неприятния случай, — Ко-
мандира на 1 та дружина, полковникъ Кесяковъ, си порѣзалъ
снѣжната ржка, отъ което се образувало възпаление.

10-ий ДЕКЕМВРИЙ.

Миналитѣ два дена прекарахъ дома или по добръ у
полковника Кесякова, койго се чувствава не до тамъ добръ;
привеждамъ въ рѣдъ забѣлжкитѣ си, нахвърлени съ плай-
възъ на късчета книга. Днесъ ходихъ въ Баевци кжмъ ге-
нерала. Неволно бѣхъ свидѣтель на едно сбутване между
единъ солдатинъ отъ Волинския полкъ и нашъ единъ опъл-
ченецъ: сбутале се на снѣжната пжтека и дигнале псуввята;
начевалъ, разбира се, Волинеца, като оскърбилъ братушката
съ думитѣ: „ахъ ты болгарская харя!“ че се и начева
пжнюбуша; ако да не бѣхъ се случилъ азъ тукъ да ги
разпжджъ, то работата не щеше се свърши само съ по една
псувня. Въобще, трѣбва, за съжаление, да съзнаемъ, че
особена обичъ между рускитѣ солдате и опълченцитѣ нѣма
въ това, право да си кажемъ, не е българина виноватъ.
Деня днесъ студенъ и ясенъ.

13-ий ДЕКЕМВРИЙ.

На 11-ий и 12-ий не излизахъ изъ Стоманеци. Тѣзи
сутрина трѣбваше да вземж участие въ сблжскването, про-
излѣзло между стопанетѣ на съседния дворъ и нѣкои сол-

*) Русска пословица (прев.)